

När vintermörkret kring oss står...

När vintermörkret kring oss står, då tilltar det nya året med sedvanlig styrka. Vi sjunger ut julen och tror att det skall komma en till.

Vi åker till varmare länder och tror att det skall komma en sommar till. Vi sätter upp våra miljömål och tror att det teoretiska skall räcka. Men vad är det som behövs? Jo, konkretion.

De allt mer billiga flygresorna lyser med sitt ansvar. Flygbränslet stinker naturligtvis lika mycket som tidigare. Utan större kostnad kan välfärdens ättlingar ta sig till den anda sidan av jordklotet.

Luften blir knappast renare. Den lider och kvider. Havet tar emot allt lägre dimmor, som flyter utmed stränderna. Det varmare vattnet får svårt att rengöra sina inre källor.

Gods transporterats allt mer utefter asfalterade vägar. Avstånden ökar därför att upphandlingen står i första rummet. Det billigaste alternativet har förtur om det nu skulle röra sig om en transport genom hela Europa.

Samtidigt tilltar våra demonstrationer mot våldet. Händelserna i Malmö träder fram i starkt mörker. Kvällen fladdrar av vrede och ångest. Vad vill vi med våra samhällen?

Har vi råd med lärare, fritidspedagoger och personer som kan vara förebilder? Hur ligger vi till med de känslor som formas tidigt i den unga människans liv? Inom idrotten, hemmet på fritiden.

Nog är det dags att ta ett steg tillbaka just för att kunna se den unga människan. Se även den främmande människan i ögonen och säga att här är Du välkommen, inte som arbetskraft, utan som människa.

Vi älskar ett samhälle där vi tillsammans kan forma våra värderingar, våra liv, våra drömmar och önskningar. Allt är inte utsatt för konkurrens eller för marknadsföring.

Det finns värden som ligger inom oss och som måste komma ut därför att vi är levande varelser i ett kollektivt samhälle.

Det handlar oftast om att kunna ge och ta, se, höra och känna. Att vilja reflektera över nuets händelser; och inte bara se nyhetssändningar som sensationer eller lösryckta citat i en lång historia.

Vi har möjlighet att se sammanhang, långa linjer, horisonter och medmänskliga samhörigheter. Vi får inte snubbla över vår välfärd, utan leva i den – om vi nu vill se de fattiga och upprätta de vilsekomna!

Hans-Evert Renérius